

עת"א (באר שבע) 49582-11-25 - שמואל מלסה (אסיר) נ' שב"ס - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 49582-11-25 מלסה(אסיר) נ' שב"ס - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר -
זימונים ואח'

בפני כב' השופטת נועה חקלאי

העותר שמואל מלסה (אסיר)

נגד

המשיב שב"ס - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

פסק דין

לפני עתירת העותר להורות למשיב להמשיך לספק לו טיפול באמצעות תרופה קלונקס.

לדבריו, בעקבות הפסקת הטיפול הוא אינו מרגיש טוב, והגיע למצב שתפר לעצמו את הפה בשל העדר הטיפול. כרגע הוא לא מקבל כל טיפול תרופתי והוא מבקש מבית המשפט להורות לשב"ס החזיר לו את הטיפול שהופסק.

המשיב בתשובתו ציין כי לעותר רקע סכיזופרני, הוא סובל מהפרעות נפשיות והתנהגותיות עקב שימוש מרובה בסמים וחומרים פסיכואקטיביים ונמצא במעקב טיפול פסיכיאטרי.

נטען כי ביום 26.3.25 העותר נבדק על ידי רופא פסיכיאטר, ובהמלצתו החל בתהליך גמילה מכדורי קלונקס. ביום 6.5.25 סיים העתור את הגמילה, וסירב לקבל טיפול תרופתי אחר לפי המלצת הפסיכיאטר.

ביום 25.11.25, בעקבות הגשת העתירה, נבדק העותר על ידי הפסיכיאטר ושוב סירב לכל טיפול אשר הוצע לו ואשר תואם את מצבו הרפואי.

לטענת המשיב העותר מצוי במעקב של גורמי הרפואה ומקבל טיפול התואם למצבו, בהתאם

להמלצות גורמי המקצוע, ואין כל פגם בהתנהלות המשיב.

על כן עמד המשיב דחיית העתירה.

במהלך הדיון שהתקיים בפניי ביום 15.12.25, טען העותר שהוא זקוק לטיפול, הוא אינו מצליח לישון ואינו רגוע. לדבריו, ניסה בעבר תרופות אחרות שלא עזרו לו והקלונקס כן עזר לו ועל כן הוא מבקש להמשיך עם הטיפול, לפחות עד שיצא מהכלא. העותר ציין שאינו מתנגד לכך שיעבור גמילה מהטיפול פעם נוספת בסמוך לפני שחרורו. לטענתו, הגמילה שלו מהקלונקס לא היתה בהסכמתו כפי שנטען על ידי המשיב, אלא נכפתה עליו.

לאור טענת העותר כי הגמילה לא נעשתה בהסכמתו ולאור רצונו להמשיך לקבל את הטיפול עד למועד שחרורו, התבקש המשיב להגיש תשובה משלימה.

מהתשובה המשלימה שהוגשה על ידי הפסיכיאטר ד"ר נמרוד גריסרו, צוין כי ההחלטה שלא להמשיך טיפול בקלונזפאם ולבצע גמילה הדרגתית, התקבלה משיקולים רפואיים מקצועיים בלבד. לדבריו, "אין מדובר בשלילת טיפול, אלא במניעת טיפול שאינו מומלץ, אינו נחוץ רפואית, ועלול לגרום נזק משמעותי בטווח הבינוני והארוך ובעל משמעויות בטיחותיות בכלא. העובדה שזה מרגיע את המטופל המכור לכדור, אינה התוויה טיפולית...".

ד"ר גריסרו הגיש חוות דעת מנומקת ומפורטת בכל הנוגע לשימוש בתרופה זו ולדבריו כאמור אין הצדקה להמשיך בטיפול גם אם הטיפול מרגיע את העותר.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים בעל פה ובכתב, ולאחר שעיינתי בחוות דעתו של ד"ר גריסרו, לא מצאתי כי קיימת הצדקה להתערבות בהחלטת המשיב שלא לחדש לעותר את הטיפול בקלונקס. כאמור, החלטת המשיב מבוססת על חוות דעת של גורמי המקצוע בתחום הרפואי, היא סבירה ואינה מצדיקה התערבות.

לפיכך, העתירה נדחית.

המשיב ימציא החלטה זו לידיעת העותר ויוודא שהעותר יובא לבדיקה רפואית בתוך 7 ימים מהיום, על מנת שיותאם לו טיפול רפואי בהתאם לשיקול דעתו של המשיב, על מנת ליתן מענה רפואי הולם לצרכיו של העותר.

ניתנה היום, י"ג טבת תשפ"ו, 02 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

עמוד 2